

Arishoek (Nederweert) en Truijenhoek (Weert) zijn buurtschappen die de eeuwenoude gemeentegrens flankeren. Totdat ten gevolge van de aanleg van de A2 en de daaruit voortvloeiende werken de nieuwe snelweg tot gemeentegrens werd verheven. Voor de gemeenten en het Rijk maakte dat allerlei zaken praktischer, maar een stuk cultuurhistorie werd er vanaf de tekenplank wel rigoureus door weggevaagd.

De boerderijen in de Truijenhoek aan de westkant van de weg hoorden bij Weert, die aan de overzijde tot Nederweert. Zo'n zestig jaar geleden werden ze afgebroken. Zij moesten plaats maken voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie en nog veel later voor de gemeentelijke milieustraat. Bert Verboogen was landbouwer in de Arishoek in de boerderij *'Bi-j Noeliks'*, met uitzicht op de Truijenhoek. Toen daar de boerderij die op dat moment bewoond door de familie Verwijlen in de herfst van 1961 werd afgebroken kocht Bert de sloopmaterialen aan. Zoon Jan Verboogen (later pater Salvatoriaan en onder andere pastoor in Paramaribo) stond als jong ventje bij de afbraak te kijken. In het puin trok een oude gevelsteen zijn aandacht en hij nam die mee naar huis.

Op school, bij de legendarische meester Schreurs, vertelde Jan enthousiast over zijn historische vondst. Later verdween het object op de *'schelft'* (hooizolder) van boerderij Verboogen in de Arishoek en de steen raakte in het vergeetboek. Tegenwoordig wordt er beroepsmatig allang niet meer geboerd bij Verboogen en is daar al jaren Kindercentrum 'Hummelhoeve' gevestigd. De zandstenen gevelsteen wordt er wel nog zorgvuldig bewaard door Rick van Meel en Marlous Verboogen. De steen draagt de

inscriptie AO (anno, in het jaar) 1798 en op de tweede regel de initialen MVT en EVNH. Het heeft iets van een rebus want de letters V, N en H zijn wegens plaatsgebrek nogal creatief in elkaar gevlochten.

Het gaat hier om de initialen van Michiel van Thulden en Elisabeth van Nieuwenhoven. Die Michiel van Thulden (1760-1822) stamde uit een geslacht van lage adel uit Brabant. Zijn overgrootvader had zich in het begin van de 17e eeuw vanuit Den Bosch in Nederweert gevestigd. Diverse leden van de familie maakten in Nederweert deel uit van het openbaar bestuur, zoals in de functie van gemeentesecretaris en schepen (wethouder). De familie woonde in Nederweert-Strateris. Michiel van Thulden's vader was in 1776 een van de twee gelijktijdige burgemeesters die Weert toen had. Een oom was koperslager en burgemeester in Aarle(-Rixtel).

Michiel trouwde in 1793 met Elisabeth van Nieuwenhoven en zij kregen drie kinderen. De oudste heette Sebastiaan was als jongeman actief als organist van de St. Martinuskerk in Weert. Toen het gezin van Michiel nog in opbouw was, stichtte hij in 1798 een boerderij in de Truijenhoek. Genoemd naar zijn grootvader en oudste broer die allebei Arnoldus heetten, ging de hoeve *'Bi-j Nolle'*

heten. Veel later, toen de Nederweertse familie Van Gemert (bijgenaamd *'Notte'*) er kwam wonen, veranderde *'Bi-j Nolle'* in *'Bi-j Notte'*. De jaartalsteen is het enige dat bewaard is gebleven van de oude boerderij. Een oude steen met cijfers en letters die natuurlijk niet kan praten, maar nog steeds zijn eigen verhaal vertelt.

Rick van Meel en Jan Verboogen bij de oude gevelsteen die afkomstig is uit de Truijenhoek. (Foto A. Bruekers).